

Spis treści

Andrzej Szahaj, <i>Ponizam, więc jestem</i>	7
Wprowadzenie	11
Rozdział I	
Scenariusz kulturowy w ujęciu antropologii mediów	31
1. Wrocławski wariant antropologii mediów	31
2. Pojęcie scenariusza kulturowego	44
3. Semiotyka kultury szkoły tartusko-moskiewskiej	50
4. Kultura i hegemonia — szkoła z Birmingham	55
5. Wybrane elementy marksistowskiej teorii społeczeństwa a krytyka neoliberalnego kapitalizmu	60
6. Dominujący model mediów	73
7. Dominujący model mediów a kulturowy model mediów	79
8. Ideologiczne badania treści przekazów medialnych	102
Rozdział II	
Scenariusz obrzędu przejścia na przykładzie telewizyjnych opowieści transformacyjnych	107
1. Obrzędy przejścia oraz ich pozostałości dzisiaj	107
2. Obrzęd przejścia — definicja antropologiczna	110
3. Opowieść transformacyjna a kultura upokarzania	114
4. <i>Chcę być piękna</i> a scenariusz obrzędu przejścia	117
5. <i>Chcę być piękna</i> w interpretacji Anny Wiczorkiewicz	119
6. <i>Perfekcyjna Pani Domu</i> jako klasowa „kampania czystości”	123
7. <i>Perfekcyjna Pani Domu</i> a scenariusz obrzędu przejścia oraz bajka magiczna	125
8. Magda Gessler — ikona „kultury upokarzania”	131
9. Po rycie włączenia albo co dalej z uczestniczką	137

Rozdział III

Scenariusz gabinetu osobliwości na przykładzie wybranych programów telewizyjnych . . .	141
1. Od natury do kultury — historycznie zmienne funkcje osobliwości	141
2. Zbieracze (i gabinety) osobliwości w nowożytności w ujęciu Krzysztofa Pomiana oraz Michała Mencfela	145
3. Osobliwości w XIX wieku — przykład Saartjie Baartman w interpretacji Anny Wie- czorkiewicz	156
4. <i>Chłopaki do wzięcia</i> — obraz wiejskiego <i>underclass</i>	164
5. Z kamerą wśród ludzi, czyli <i>Warsaw Shore: Ekipa z Warszawy</i>	171
6. <i>Rozmowy w toku</i> — kontrolowana patologia	177
7. Uprzedmiotowanie jako instrument kulturowej kolonizacji albo medialny <i>Can- nibal Tours</i>	179

Rozdział IV

Scenariusz opery żebraczej na przykładzie wybranego programu telewizyjnego o struk- turze konkursowej	185
1. Współczesny świat medialnej opery żebraczej	185
2. Nowe średniowiecze, czyli „ludzie luźni” a współczesny prekariat	189
3. Pręgierz i szubienica — nadzorować i karać	196
4. „Techniki żebracze” a działalność artystyczna	198
5. <i>Mam talent!</i> , czyli świat opery żebraczej dzisiaj	202
6. Kara, czyli dlaczego nie widzimy czegoś, co jest wszechobecne	230

Rozdział V

Scenariusz „pan–cham” na przykładzie warszawskich „słoików”	235
1. Uwagi wstępne	235
2. Folwarczna kultura kapitalizmu, czyli relacja „pan–cham” dzisiaj. Inspiracje . . .	237
3. Forum internetowe jako przestrzeń komunikacyjna a „mowa agresji”	244
4. Upokarzanie a wektory walki symbolicznej	248
5. Kategoria obciachu jako kategoria walki symbolicznej	252
6. Kim jest „słoik”	254
7. „Chamofobia” i „szowinizm antywiejski”	256
8. „Zarządzanie wstydem” — polityczny wymiar figury „słoika”	258
9. „Zarządzanie wstydem” a (samo)kolonizacja	261

Zakończenie	263

Bibliografia	283

Summary	297

Indeks nazwisk	301